

Perdre una pedra

Te la posaves a prop del cor per sentir com s'escalfava i es fonia en tu

Foto: Roman Schmitz

"Mais si tu m'apprivoises, ma vie sera comme ensoleillée..."
Le petit prince, Antoine de Saint-Exupéry

La vas escollir un dia lluminós d'estiu a Palamós. Vas enfonsar la mà dins el calaixet de pedres verdes i vas deixar que anessin caient entre els dits com si fossin sorra. Els ulls entreoberts, la ment en blanc. Veure sense mirar, sentir sense escoltar, l'única manera de trobar els camins que esborren tempestes de sorra i d'encertar les grans decisions de la vida. La vas escollir tu. O potser no, potser te la va regalar algú, però te la vas fer teva tan aviat que mai no has dubtat que eres tu qui l'havia escollit. Que va venir a trobar-te i et va preguntar si voldries acollir-la. Potser no era estiu, potser no era Palamós. Però era un dia lluminós, d'això n'estàs segura. La teva pedra verda a la butxaca dels pantalons. En recordes el tacte, llis i fred, com una mar quieta. Quan te la posaves a l'alçada del txakra del cor, al cap d'una estona bullia. I tu et calmaves.

No era una pedra per als dies de cada dia. Era una pedra per als moments que voldries subratllar amb retolador vermell en tots els calendaris. Un Cap d'Any a Gran Canària, un migdia d'estiu a la Provença, un recital nocturn a Ciutadella. Un sopar d'aquells (avui ens posem guapos), el primer pernil salat després de dotze anys, un migdia d'octubre a la platja de Vilanova amb el germà i les nebodes. Te l'enduies els dies que et costava sentir-te bonica, i les nits que somreies amb tota la llum davant del mirall de l'habitació abans de sortir de casa. La guardaves a la butxaca i l'estrenyies fort per amagar que aquells ulls et feien posar nerviosa. Te la posaves a prop del cor per sentir com s'escalfava i es fonia en tu.

Has perdut la pedra, i l'enyores. Perdre una pedra. Enyorar una pedra. Perdre la vida que ha bategat al costat de la pedra. Enyorar els que hi eren quan hi havia la pedra. Perdre una pedra, enyorar una pedra. Sentir-se, un altre cop, una mica més sola.

*text publicat al blog La vida té vida pròpia (<http://lavidatevidapropia.blogspot.com>) .